

omliggende Lands Produkter, og da Produkterne vissefelig ikke skulle udføres til Skanderborg, men til en Havn, saa er det jo klart, at disse Produkter, som hidtil ere førte til Skanderborg, ville blive opsamlede ved Allerup- og Fuldbro-Stationen, indtil de skulle udføres. Jeg er derfor aldeles overbevist om, at den Handel, som ogsaa den Haandværksdrift, der endnu er i Skanderborg, vil forsvinde til Fordeel dels for hine Stationer, dels for Horsens og Aarhus, dersom der i saa kort Afstand derfra banner sig to Opsamlingssteder, det ene Vest og det andet Nord for Byen. Jeg troer derfor, at naar jeg udtaler mig imod, at lægge en Bane ikke til Skanderborg, men til nogle Punkter i Egnen af Skanderborg i en Miils til en halv Miils Afstand fra denne By, saa troer jeg, at det er mig, der iagttager Skanderborg Byes Interesse mere end Kommunen eller de Mænd i denne, som vishede Fuldbro-Linien. De Forslag, der ere stillede under Nr. 1 og 4 af de to ærede Mindretal, forekomme mig begge at være, om jeg maa bruge det Udtryk, noget hyderligtgaaende. Det forekommer mig, at begge disse Forslag tage altfor lidt Hensyn til det allerede ved Loven Givne: Forslaget under Nr. 1 med Hensyn til den hele Linie fra den flæsvigiske Grændse til Aarhus og Forslaget under Nr. 4 med Hensyn til den nordlige Deel af denne Linie. Det er derfor to Forslag, paa hvilke jeg paa ingen Maade vilde kunne gaae ind, ja jeg vil tilstaae, at efter min Følelse forekommer det mig ikke, at nogetfomhelst af disse Forslag er billigt. Jeg troer, at man ikke saaledes kan lade ethvert Hensyn upaaagtet, som der af den tidligere Rigsdag er taget til Hyldestgjørelse af de paa-gjældende Interesser, de være mere eller mindre berettigede, og i denne Henseende troer jeg ogsaa at være i fuldkommen Overensstemmelse med Regjeringen, som ved Forelæggelsen af sit Lovudkast jo netop er gaaet ud fra, at de Interesser, som vare hyldestgjorte ved den bestaaende Lov, ikke kunde tilfredssettes, uden at der blev givet dem noget Tilstrækkeligt istedetfor. Men nu siger det meget ærede Mindretal, som har stillet Forslaget under Nr. 4: Ja, vi tage ogsaa Hensyn til disse Interesser, vi give dem en Vandvei fra Fuldbro til Silke-

borg istedetfor Jernveien fra Fuldbro til Ny Mølle. Ogsaa med Hensyn til dette Punkt maa jeg tillade mig at henvide til, hvad Betænkningen derom indeholder; jeg troer, at det vil være godtgjort, at den Hyldestgjørelse, som der saaledes skulde tilveiebringes, er aldeles ingen. Jeg troer, at det er klart, at en Vandvei fra Fuldbro til Ny medfører saadanne Bekostninger og saadanne Vanstueligheder, at der virkelig ikke kan være Tale om, at det for Silkeborg-Terrainet kunde være til nogen Nytte at faae denne Wei; jeg troer ikke, den indeholder nogenfomhelst Erstatning. Derimod skal jeg fuldstændig erkjende, at Regjeringens Forslag indeholder en fylbig Erstatning i saa Henseende; jeg skal erkjende, at efterat man paa den syblige Deel af Systemet er kommen ind paa Østhyten, saa passer den østlige Linie bedst til Systemet, den er den korteste Wei, og naar man vil tage Hensyn til den gjennemgaaende Trafik og mindre bryde sig om at tage Hensyn til alle de Interesser, som røre sig i det Indre af Landet, og som jeg troer have endnu mere Krav paa at tages Hensyn til end den gjennemgaaende Trafik — naar man altsaa vil tage Hensyn til den, saa er ganske vist den østlige Linie den korrekteste, og ved en Sidebane til Silkeborg tilveiebringes der jo Hyldestgjørelse af alle de Hensyn, der ved den bestaaende Lov ere tagne til Silkeborg og det den omgivende Opland. Naar man derfor vil see bort fra Bekostningen og see hen til, hvad den gjennemgaaende Trafik kan have meest Nytte af, saa har ganske bestemt den østlige Linie i fuld Maade Fortrinnet for nogenfomhelst af de andre Linier, om hvilke der er Spørgsmaal. Søvrigt skal jeg for Diebliffet ikke gaae videre ind paa Diskussionen om de enkelte Linier; jeg har blot tilladt mig at opstille Resultaterne af de Betragtninger, hvortil jeg er kommen, og den nærmere Motivering saavel som den nærmere Smødegaaen vil jo næsten fuldstændig findes i Betænkningen. Jeg skal ganske vist erkjende, at den Enkeltes Overbevisning om disse Linierspørgsmaal bør og maa vige for det store Fleertals. Jeg troer, at det er vanstueligt for nogen Enkelt at see denne Sag saa fuldstændig, som det er ønskeligt, for at man kunde si, at man virkelig havde truffet det Rette